

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Dispvatio CVIII. Vtrùm Deus sit causa peccati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

DISPUTATIO CVIII.

Virum Deus sit causa peccati.

QVÆSTIONEM hanc prolixè à nonnullis hîc discuti video, priusque est de ea disputandi locus: cum tamen Philosophis juxta & Theologis sit communis, de ea latè in Philosophia egi Disp. XXVIII. & XXIX. Physicorum, variòsque diversorum hac de re dicendi modos attuli, & fusè examinavi. Hîc proinde disputationem de eâ non instituo, sed ad ibi dicta Lectorem remitto.

DISPUTATIO CIX.

De peccato cum invincibili Dei ignorantia commisso.

PECCATVM duobus modis respicit Deum, tanquam principium effectivum, & tanquam objectum: primum peccato cum omnibus aliis rebus est commune, quæ eo ipso quòd entia positiva sint, concursum Dei ad sui productionem requirunt, nec priùs existere possunt, quàm à Deo. Sed de hoc ut proximè dixi, fusè disputatum est in Physicis. Restat ergo secundum quod merè Theologicum est, & tunc contingit, quando quis actum aliquem cum advertentiâ ad Legem Dei, vel sciens eum Deo displicere, committit: de hoc, inquam, isthic disputandum.

SECTIO PRIMA.

Utrum peccatum cum invincibili Dei ignorantia commissum sit mortale.

I.
Hæc inter primas est socius Theologia difficultas.

Hæc quæstio una ex præcipuis est, non præsentis tantùm materiæ de peccatis, sed totius etiam Theologiae difficultatibus: & quamvis nonnullis aliquid habere videatur de modo loquendi, in diversas tamen partes traxit primarios atatis nostræ Theologos, non exigui illam momenti existimantes, tum ad gravitatem peccati, tum summi Numinis, quod illo offenditur majestatem, dignitatemque cognoscendam. Quid hæc in re verisimilius mihi videatur hujus decursu disputationis aperiam.

II.
Vt peccatum specialem contrahat malitiam contra Deum, requiritur Dei cognitio.

Ut verò certa ab incertis separemus: Theologi, quamvis in aliis circa hanc difficultatem non parum inter se discrepent, in hoc tamen omnes conspirant, peccatum scilicet aliquod furtum exempli gratiâ, vel homicidium cum invincibili Dei ignorantia non contracturum specialem malitiam injuriæ contra Deum, ingratitude, & inobedienciæ, quæ modò sunt generales circumstantiæ in hominum peccatis reperte; hæc enim circumstantiæ, ut malitias hæc in actum refundant, esse debent cognita. Controversia itaque præfens est utrum peccatum in materiâ gravi con-

tra naturam rationalem commissum, sit mortale, seu privet hominem gratiâ, mereatur pœnam æternam sensus & damni, &c. licet admittatur ab invincibiliter Deum ignorante.

Conveniunt insuper omnes, peccatum quodvis hoc modo commissum, Deo displicere, cum etiam inter homines videamus optimo cuique displicere peccata omnia, vel contra alios facta. Præterea, cum peccatum illud sit malum, meretur à Deo, utpote supremo Universi moderatore puniri, quem proinde ad justum vindictæ affectum movet. Imò aliquo etiam modo est offensa Dei, de quo tamen plura postea subjungam. His positis,

Prima sententia affirmat, peccatum omne, quod gravem in se deordinationem contra rationem continet, esse mortale, quantumvis cum invincibili Dei ignorantia committatur, sicque peccatum hoc Dei amicitiam ipso facto dissolvere. Addunt nihilominus hi auctores, non tam grave esse illud peccatum, ac quando fit cum advertentiâ ad Deum: ita Cajetanus hîc q. 71. art. 6. Salas tom. 2. in 1. 2. tract. 13. d. 16. sect. 22. Vega in Trid. lib. 3. cap. 25. Tannerus & alii ex recentioribus.

Secunda communior & probabilior sententia asserit, casu quo peccatum aliquod contra naturam grave, puta furtum aliquod, vel homicidium committeretur cum invincibili Dei ignorantia, non habiturum gravitatem illam quæ ad peccatum mortale est requisita: ita Bellarminus lib. 4. de Romano Pontifice cap. 20. Suarez lib. 7. de gratiâ,

Præfens quæstionis status.

III.
Peccatum cum invincibili Dei ignorantia commissum displicet Deo.

IV.
Prima sententia ait peccatum, cum invincibili Dei ignorantia commissum, esse mortale.

V.
Probabilius est peccatum, cum hoc Dei ignorantia commissum, non esse mortale.